

[Socialministeren.]

Det har nemlig vist sig at være vanskeligt for organisationerne at indsamle midlerne ad privat vej, og der er efter min opfattelse her også tale om en statsopgave.

For sådanne døve eller tunghøre, der på grund af legemlige eller psykiske mangler i forbindelse med deres døvhed eller tunghørhed ikke er i stand til at klare sig selv, skal der være mulighed for optagelse på dertil egnede hjem.

Endelig foreslås socialministeren bemyndiget til at træffe foranstaltninger til gennemførelse i fornødent omfang af den meget vigtige undervisning i mundaflesning, ligesom der foreslås nedsat en centralledelse til at tage sig af de herhenhørende forhold. Denne undervisning har hidtil været spredt på nogle uafhængigt af hinanden virkende institutioner; Dansk Tunghøreforenings aflæseskole i København, statens aflæseskursus i Fredericia og lokale aftenkurser rundt om i provinsen, og man har i høj grad savnet en samlet ledelse og et sagkyndigt tilsyn. I forbindelse hermed foreslås der ved statens foranstaltning under bestyrelse af den nævnte centralledelse oprettet en central for høreapparater og høreundersøgelser til afløsning af den af tunghøreforeningen hidtil drevne central i København.

Det må anses for meget ønskeligt, at de foreslåede regler, navnlig ændringerne i undervisningen af de døve og tunghøre børn, gennemføres så hurtigt som muligt. Det er derfor foreslået, at loven træder i kraft ved begyndelsen af førstkommande skoleår, skoleåret 1949—50, den 1. august 1949.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser af forslaget's gennemførelse vil jeg gerne fremhæve, at alle udgifter efter forslaget er af bevillingsmæssig karakter, således at deres afholdelse i hvert enkelt tilfælde forudsætter en godkendelse af bevillingsmyndighederne.

Som følge heraf og under hensyn til, at der for nogle af forslagene vedkommende er tale om helt nye foranstaltninger, vil det ikke være muligt nu at foretage en nærmere beregning af de udgifter, lovforslagets gennemførelse vil medføre.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Afgørelse af spørgsmålet om henvisning af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 120 af 13. marts 1943 om ekstraordinære foran-

staltninger vedrørende skibsfarten til et udvalg på 15 medlemmer eller et udvalg på 16 medlemmer.

Forslaget om at henvise lovforslaget til et udvalg på 15 medlemmer
vedtoges med 100 stemmer mod 7.

Dermed bortfaldt forslaget om at henvise lovforslaget til et udvalg på 16 medlemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Afgørelse af spørgsmålet om henvisning af forslag til lov om forlængelse og ændring af lov om priser m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 242 af 29. maj 1948, til et udvalg på 15 medlemmer eller et udvalg på 16 medlemmer.

Forslaget om at henvise lovforslaget til et udvalg på 15 medlemmer
vedtoges med 99 stemmer mod 6.

Dermed bortfaldt forslaget om at henvise lovforslaget til et udvalg på 16 medlemmer.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 126 af 13. juni 1914 om jordemodervæsenet.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3144).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Man gik derpå til:

Tredie behandling af forslag til lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3144).

Der var ikke stillet ændringsforslag.